

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Перник, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивайло Хр. Родопски
Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от Ивайло Хр. Родопски Въззивно гражданско дело № 20231700500702 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното :

С решение № 832/20.07.2023 година, постановено по гр. дело № 3985/2022 година, по описа на РС – Перник:

- е осъден, на основание чл. 45, ал. 1 и чл. 49 ЗЗД П . Г. Ж. да заплати на Г. И. П. **сумата в размер на 1735,00 лева**, без ДДС, ведно със законна лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване на ограда на дворното му място - парцел ***, в кв. *** по плана на с. ***, община *** **и сумата в размер на 920,00 лева**, ведно със законна лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване отрязани на плодни дръвчета, **като са отхвърлени исковете за разликата над 1735,00 лева**, без ДДС, до пълния предявен размер от 3120,00 лева, с ДДС и за разликата над 920,00 лева, до пълния предявен размер от 2765,00 лева, като неоснователни;
-отхвърлени са изцяло предявените от П. Г. Ж. обективно съединени

насрещни икове, с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД - за осъждане на Г. И. П. да му заплати сума в общ размер на 6000,00 лева, представляваща обогатяване на Г. И. П., в резултат на извършени от П. Г. Ж. действия по почистване и косене на имоти с пл. №№ ***, ***, ***, ***и ***, включени в площта на парцел ***, в кв. ***по плана на с. ***, общ. П., за периода от 15.10.2017 г. до 01.10.2021 година;

-на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, П. Г. Ж. е осъден да заплати на Г. И. П. сумата в размер на 706,71 лева, съобразно изхода от спора, а на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, Г. И. П. да заплати на П. Г. Ж. сумата в размер на 205,75 лева - разноси в производство пред ПРС, съобразно изхода от спора.

В законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 от ГПК е постъпила въззивна жалба от Г. И. П., чрез адвокат К. Б., с която се оспорва решението на първоинстанционния съд, в частта, с която е отхвърлен иска за разликата до пълния предявен размер от 3120 лв. по отношение на премахнатата ограда, както и за сумата от 920 лева до пълният предявен размер от 2756 лева за премахнати плодни дръвчета. Твърди се, че същото в тези му части е неправилно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че съдът е постановил атакуваното решение достигайки до неправилен извод, че се дължи обезщетение на средствата необходими за възстановяване на оградата еднократно. Допълва, че видно от свидетелските показания било, че оградата е премахната два пъти от страна на ответника. За незаконосъобразни и необосновани се сочат и изводите на съда относно отрязаните дръвчета, като се твърди, че същият не се е съобразил със събраните по делото доказателства, от които категорично се установявало, че сред тях имало и един орех, на стойност 600 лева. Въз основа на изложените съображения се моли съда за отмяна на постановеното решение в отхвърлената му част и постановяване на ново, с което исковите претенции на ищеца да бъдат уважени изцяло. Прави се искане за присъждане на сторените пред двете инстанции разноси. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В предоставения срок не е постъпил отговор от ответната страна П. Г. Ж..

В законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 от ГПК е постъпила и въззивна жалба от първоначалния ответник и ищец по насрещните икове - П. Г. Ж., чрез адвокат А. А., срещу постановеното решение на първата инстанция в частта, с която П. Ж. е осъден да заплати на Г. П. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1735.00 лева, ведно със законна лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване на ограда на дворното му място, както и сума в размер на 920.00 лева, ведно със законна

лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване отрязани на плодни дръвчета.

Първоинстанционното решение се обжалва и в частта, с която е отхвърлен изцяло предявеният от П. Ж. иск, с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, както и в частта за разноските. Навеждат се твърдения, че първоинстанционното решение в обжалваните му части е незаконосъобразно и необосновано, постановено при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Сочи, че от събраните по делото доказателства не се установява на мястото на сега изградената ограда да е съществувала друга такава, със същите размери, която да е била премахната от Ж.. Допълва, че от събраните по делото гласни доказателства се установява, че сега съществуващата ограда не е на мястото на предходната ограда. Намира, че в процесния случай по делото не било доказано П. да е претърпял имуществени вреди в размер на присъдената му сума от 1735 лева за поставяне на нова ограда. С жалбата се твърди, че от мотивите на процесното решение не може да се направи извод за какви дървета е присъдена сума в размер на 920 лева и дали тази сума е присъдена за отсечени дървета, предмет на спора. Излагат се подробни възражения за неправилност на атакуваното решение, въз основа на които се моли съда за отмяна на решението в обжалваните му части и постановяване на нова, с което да бъдат отхвърлени изцяло предявените от Г. П. срещу П. Ж. иски, както и да бъдат уважени предявените насрещни иски от Ж. срещу П.. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В предоставения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от Г. И. П., чрез адвокат К. Б., с която я оспорва, като неоснователна. Твърди, че направените в нея възражения за незаконосъобразност и неоснователност на съдебното решение са неоснователни. Намира, че първата инстанция е направила обстоен анализ на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, въз основа на което е достигнал до правилни изводи и е бил постановен законосъобразен съдебен акт. По подробно изложени съображения се излагат твърдения, че от събраните по делото доказателства категорично се установява, че ответникът е премахнал оградата на два пъти /през 2017 г. и през 2020 г./, както и, че е изрязал дървета и храсти в имота, с което са нанесени имуществени щети на П.. Твърди се, че по делото е доказано участието на ответника в посочените действия, поради което били налице основания за ангажиране на отговорността му на осн. чл. 45 от ЗЗД вр. чл. 49 от ЗЗД. Намира за неоснователно изложеното с въззивната жалба твърдение, че не било ясно какви и на каква стойност дървета са изсечени, като излага доводи в подкрепа на противното. С отговора се моли предявеният насрещен иск да бъде оставен без уважение, като са наведени твърдения, че изложеното в обстоятелствената част на исковата молба изобщо

не отговаря на действителното фактическо положение. Счита, че правилно първата инстанция е оставила предявения насрещен иск без уважение, като се моли същото да бъде потвърдено, а депозираната въззивна жалба да бъде оставена без уважение. Прави се искане за присъждане на сторените пред настоящата въззивна инстанция разноски.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното :

Въззивната жалба се явява редовна и процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване и подлежи на разглеждане по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение се явява валидно. Същото е постановено от съдия от Пернишкия районен съд, в рамките на неговата компетентност и в предвидената от закона форма.

Съдът намира, че обжалваното решение се явява допустимо. Налице е правен спор между процесуално правоспособни и дееспособни правни субекти. Налице са положителните процесуални предпоставки за упражняване правото на иск и не са налице отрицателните процесуални предпоставки, водещи до неговото погасяване. Съдът се е произнесъл именно по предявените обективно съединени главни и насрещни иски, на посочените правни основания, размери и периоди.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалваното решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата.

Въззивният съд възприема изцяло изложената фактическа обстановка по казуса от районния съд, поради което не следва да я преповтаря, като на осн.чл.272 от ГПК препраща и към мотивите на ПРС относно отхвърлителните части на решението, но следва да изложи частично различна интерпретация и доводи касателно уважителната част на атакувания съдебен акт.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По казуса не се спори, че ищецът е собственик на посочените пет имота в исковата молба, признато му по силата на решение № 260269/12.10.2020 г., постановено по гр.д. № 1565/2018 г., по описа на ПРС, потвърдено с решение № 291 / 20.08.2021 г., постановено по въз.гр.д. № 316/2021 г., по описа на ПОС, по отношение на ответниците Л. Н. Ж., К.Н.М. и О.Б.М., като настоящият ответник се явява син на Л. Ж..

Спорни са фактите, обстоятелствата и твърденията дали оградата, поставена от ищеца в неговия имот и намиращите се в него подробно описани дървета са били премахнати и изсечени от ответника през 2017 и 2020 година, както и дали ответникът (ищец по насрещните искове) преди и през време на процесния период по приключилите съдебни производства е извършвал дейност по почистване в имотите на ответника, с което първоначалният ищец се е обогатил неоснователно.

По сигнал на ищеца П. до Районна прокуратура – Перник е била образувана преписка № 3288/2020 г., по описа на Първо РУ – Перник за разследване на твърдените с настоящата искова молба противоправни действия от страна на Ж., като няма данни последният да е получил влязло в сила наказание или друга санкция за унищожаване и повреждане на чуждо имущество. Преписката е била прекратена с постановление за отказ да се образува предварително производство. Прокурорът е приел, че случаят не съставлява престъпление по НК, а са налице данни и основания за гражданско - правен спор.

Пред районния съд са разпитани по трима свидетели, посочени и ангажирани от всяка една от страните, като възприетите и изнесени от тях факти и обстоятелства, подробно пресъздадени в атакуваното първоинстанционно решение, настоящият състав не следва да преповтаря, а ще ги съобрази и цени с оглед тяхното съдържание, поотделно и в тяхната съвкупност, както и във връзка с останалия доказателствен материал по делото.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

По въззивните жалби на първоначалния ищец Г. И. П. - за пълно уважаване на предявените искове с правно основание чл.45, ал.1 и чл.49 от ЗЗД и на първоначалния ответник П. Г. Ж. – за пълното им отхвърляне :

За извършване на дървесна сеч в частен имот неминуемо се изисква нарочно разрешение от съответните общински органи и въпреки че такова в случая отсъства, по никакъв начин не се доказва авторството на деянието – липсват каквито и да било доказателства, че именно ответника Ж. или ангажирани от него лица, по негово нареждане или изрично възлагане да са изсекли процесните дървета, находящи се в имотите на ищеца, нито такива, свързващи го с активни, фактически действия по премахване на оградата на имота на ищеца.

Липсват писмени доказателства – констативен протокол от орган на власт, АУАН, влязло в сила положително (потвърждаващо) съдебно решение на административен съд за извършена и доказана незаконна дървесна сеч или влязла в сила осъдителна присъда на наказателен съд за унищожаване и/или повреждане на чуждо имущество (в случая за незаконно премахване на ограда и/или дървета), които да установяват от обективна и субективна страна извършено нарушение/деяние от страна на настоящия ответник, уличаващи го в извършване на твърдените неправомерни действия, описани в исковата молба.

Цитираната от първостепенния съд полицейска преписка по казуса от една страна не е приключила с повдигане на обвинителен акт за евентуално извършено престъпление по чл.216, ал.1 или ал.4 от НК от Ж., който след внасяне, разглеждане и произнасяне от съответния наказателен съд да е финализиран с влязла в сила осъдителна присъда, която на осн.чл.300 от ГПК да послужи чрез мотивите си в подкрепа на предмета на доказване от ищеца по настоящото дело, а от друга – дадените от настоящия ответник обяснения пред разследващ орган (не пред съдия) към минал момент не представляват годно доказателство, по реда на ГПК или НПК, ползващо се с доказателствена сила по чл.178 от ГПК, тъй като не е събрано и прикрепено по надлежния ред.

От подробно пресъздадените и описани от районния съд гласни доказателства, които настоящият съд не следва да преповтаря, но ги преценява и интерпретира по съдържание и взаимосвързаност, не се

установява по несъмнен, обективен и непротиворечив начин нито един от разпитаните свидетели да е възприел лично и непосредствено, че именно ответникът сам или чрез друго е изсякъл описаните в исковата молба дървета и е премахнал оградата на имота на ищеца.

Фактът, че през процесния период (2017 и 2020 година) се е водел имотен спор за принадлежността на правото на собственост, касателно имоти на ищеца, между него и трети лица, едно от което се явява майка на настоящия ответник, не следва да го свързва несъмнено с реализиране на твърдените в исковата молба противоправни действия, особено в контекста на отсъстващи категорични доказателства в обратна посока.

Показанията на свидетелите, ангажирани от ищеца установяват единствено, че техните изявления относно твърдените събития в исковата молба през 2017 и 2020 година не са били възприети от лични впечатления и наблюдения, а в резултат от споделени данни от самия ищец, поради което съдът не може да ги цени по начин, за да им придаде доказателствена тежест и сила, достатъчна да установи несъмнено и категорично извършването на деликти с автор – ответника П. Ж.

Единствено св. Д.Д., който живее на семейни начала с дъщерята на ищеца излага, че през 2020 година е присъствал на премахване на оградата и изсичане на дръвчета в имоти на ищеца Г. П., като действията били реализирани от трети лица, а П. Ж. се намирал наблизо, но заявява, че „ответникът не е рязал лично нищо“. Също така не установява ответника да е давал указания или нареждания към трети лица за събаряне на ограда или за сеч на дървета в имота на ищеца. Относно събитията, изложени в исковата молба през 2017 година, свидетелят ги възприел индиректно от версията, разказана му от ищеца.

Ето защо, съгл.чл.172, предл.последно от ГПК, настоящият съдебен състав приема, че показанията му, преценени в контекста на останалите събрани гласни и писмени доказателства, също неустановяващи пряко или косвено участие на ответника в извършване на деликтни действия спрямо имуществото на ищеца, не следва да бъдат кредитирани, за да обосноват осъществяване на конкретни и активни неправомерни действия от негова страна, вменени му с исковите претенции.

Горното не се доказва и от назначената, извършена и приета от

районния съд съдебно - агрономическата експертиза, тъй като от една страна същата е изготвена единствено по данни на ищеца, което имплицитно я лишава от обективност, а от друга – в нея не се установява времето, начина и причината за погиване на процесните дървета по начин, който да свързва стореното с евентуална съпричастност от страна на ответника Ж..

Ето защо първоинстанционното решение следва да бъде отменено в уважителната му част, като вместо него се постанови пълно отхвърляне на предявените иски по чл.45, ал.1 и чл.49 от ЗЗД – за причинени имуществени вреди за премахване на ограда и изсичане на дървета в имоти на първоначалния ищец.

По въззивната жалба на П. Г. Ж. - за пълно уважаване на предявените от него и отхвърлени от районния съд насрещни обективно съединени иски, с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД – за заплащане от Г. И. П. на стойността на посочените дейности по почистване на пет имота в периода 15.10.2017 г. до 01.10.2021 г., с която ответникът П. се е обогатил неоснователно, в общ размер на сумата от 6000,00 (шест хиляди) лева, както следва: за имот с пл. № *** кв.м. - 2000 лева; за имот с пл. № *** кв.м. - 500 лева; за имот с пл. № *** кв. м. - 800 лева; за имот с пл. № *** кв.м. - 700 лева и за имот с пл. № *** кв.м. - 1000 лева, ведно със законната лихва от предявяване на исковите до окончателното ѝ изплащане.

Настоящият съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно районният съд е достигнал до решаващи изводи за неоснователност на предявените насрещните иски претенции и ги е отхвърлил изцяло.

Първоначалният ответник и ищец по насрещните иски Ж. не съумя да проведе главно и пълно доказване да е извършвал действия в имотите на П. – няколко пъти или по-често годишно, за период от пет години, като не се установи количеството, качеството и интензитета на извършеното почистване и косене, нито заедно, нито поотделно за всеки един от петте имота.

В тази насока единствено показанията на свидетеля И.В.Е. сочат лично възприемане на факта на почистването им от ответника Ж., но без да детайлизират точни периоди и конкретен обем на свършената работа по време и място, като останалите двама свидетели (св.С. и св.Г.), ангажирани от него не са възприели лично извършени действия от Ж. по почистване и косене на

имотите на П., което обуславя пълна недоказаност на насрещните искиви претенции.

Всичко изложено дотук мотивира въззивната инстанция да отмени първоинстанционното решение в частта, с която П. Г. Ж. е осъден да заплати на Г. И. П., на осн.чл.45 и чл.49 ЗЗД сумата в размер на 1735,00 лева, без ДДС, ведно със законната лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване на ограда на дворното му място - парцел ***, в кв. *** по плана на с. ***, общ. *** и сумата в размер на 920,00 лева, ведно със законна лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване отрязани на плодни дръвчета, като вместо него следва да постанови друго, с което изцяло да отхвърли така уважените от районния съд искиви претенции, като неоснователни.

В останалите обжалвани части първоинстанционният съдебен акт следва да бъде потвърден, като правилен и законосъобразен.

По разноските :

С оглед изхода на спора пред ПОС и предвид частичното уважаване на въззивна жалба от първоначалния ответник и ищец по насрещните искиве - П. Г. Ж., чрез адвокат А. А., Г. И. П. следва да бъде осъден да му заплати сумата от 60,00 (шестдесет) лева, съразмерно с уважената част от въззивната жалба (от общо претендирани 120,00 лева).

Поради изцяло отхвърляне на въззивната жалба от Г. И. П., чрез адвокат К. Б., на същият не следва да се дължат разноски, направени пред окръжния съд.

Касателно претендираните и от двете страни сторени и дължими разноски пред районния съд, с оглед изхода на спора и предвид общия размер на първоначалните искиве от 5885 лева и насрещните, в общ размер на сумата от 6000 лева, които са изцяло отхвърлени от въззивната инстанция, разноските пред ПРС следва да останат в тежест на страните така, както са сторени.

На основание чл. 280, ал.3, т.1, предл. 1-во от ГПК, решението не подлежи на касационно обжалване.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 832/20.07.2023 година, постановено по гр. дело № 3985/2022 година, по описа на РС – Перник В ЧАСТТА, С КОЯТО П. Г. Ж. е осъден да заплати на Г. И. П., на осн.чл.45 и чл.49 ЗЗД сумата в размер на 1735,00 лева, без ДДС, ведно със законната лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване на ограда на дворното му място - парцел ***, в кв. *** по плана на с. ***, общ. *** и сумата в размер на 920,00 лева, ведно със законна лихва от 03.10.2020 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от противоправно премахване отрязани на плодни дръвчета, **включително и в частта за присъдените разноски И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ така предявените искиове като неоснователни.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 832/20.07.2023 година, постановено по гр. дело № 3985/2022 година, по описа на РС – Перник **В ОСТАНАЛИТЕ ЧАСТИ, С КОИТО са отхвърлени исковите** от Г. И. П. срещу П. Г. Ж., на осн.чл.45 и чл.49 ЗЗД - **за разликата над 1735,00 лева, без ДДС, до пълния предявен размер от 3120,00 лева, с ДДС и за разликата над 920,00 лева, до пълния предявен размер от 2765,00 лева, както и с която са отхвърлени изцяло предявените от П. Г. Ж. обективно съединени насрещни искиове, с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД - за осъждане на Г. И. П. да му заплати сума в общ размер на 6000,00 лева, представляваща обогатяване на Г. И. П., в резултат на извършени от П. Г. Ж. действия по почистване и косене на имоти с пл. №№ ***, ***, ***, *** и ***, включени в площта на парцел ***, в кв. *** по плана на с. ***, общ. ***, за периода от 15.10.2017 г. до 01.10. 2021 година.**

ОСЪЖДА Г. И. П. да заплати на П. Г. Ж. сумата от 60,00 (шестдесет) лева, за разноски пред Окръжен съд Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____